

3. Do wniosku o wpis do ewidencji dołącza się aktualne zaświadczenie potwierdzające wpis przedstawicielstwa do rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

4. Dokonując wpisu zakładu do ewidencji, Główny Lekarz Weterynarii nadaje zakładowi, w drodze decyzji administracyjnej, numer identyfikacyjny.

5. W przypadku gdy wniosek o wpis do ewidencji nie spełnia wymagań określonych w ust. 2 lub 3, Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję administracyjną o odmowie wpisu do ewidencji.

Art. 5. Ewidencja jest jawna i zawiera dane, o których mowa w art. 4 ust. 2, oraz numer identyfikacyjny zakładu.

Art. 6. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest obowiązany corocznie, w terminie do dnia 30 września, przekazywać ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dane objęte ewidencją.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, corocznie w terminie do dnia 30 listopada ogłasza, w drodze ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz zakładów państw trzecich, z których można przywozić środki żywienia zwierząt.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zakładów państw trzecich, z których można przywozić środki żywienia zwierząt, z podaniem danych dotyczących tych zakładów zawartych w ewidencji.

Art. 7. Główny Lekarz Weterynarii skreśla, w drodze decyzji, zakład z ewidencji, jeżeli:

- 1) w wyniku kontroli środków żywienia zwierząt pochodzących z danego zakładu zostanie ustalone, że środki te lub zakład nie spełniają wymagań określonych w ustawie, o której mowa w art. 1, lub

2) w wyniku kontroli przeprowadzonej w zakładzie przez właściwe organy Unii Europejskiej zostanie ustalone, że zakład nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub

3) przedstawicielstwo nie prowadzi spisu, o którym mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub prowadzi ten spis w sposób niezgodny z przepisami ustawy, o której mowa w art. 1, lub

4) przedstawicielstwo, które reprezentuje zakład, zostanie wykreślone z rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi:

1) w drodze rozporządzenia sposób ustalania numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 4 ust. 4, mając na względzie zapewnienie prawidłowej identyfikacji zakładów państw trzecich, z których mogą być przywożone środki żywienia zwierząt;

2) w drodze zarządzenia wzór ewidencji.

Art. 9. Powiatowy lekarz weterynarii nada numer identyfikacyjny podmiotom, które w dniu wejścia w życie ustawy prowadzą działalność w zakresie wytwarzania środków żywienia zwierząt lub prowadzenia obrotu tymi środkami na podstawie zezwolenia wydanego lub zgłoszenia dokonanego zgodnie z dotychczasowymi przepisami, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 31 ust. 2 oraz art. 38 ust. 5 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 31 ust. 2 oraz art. 38 ust. 7 i 8 tej ustawy.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

2777

USTAWA

z dnia 25 listopada 2004 r.

o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

Art. 1. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 108;
- 2) w art. 109 uchyla się ust. 4;
- 3) w art. 110:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca wnioskujący o udzielenie pomocy publicznej składa oświadczenie przed organem udzielającym pomocy, że spełnia przesłanki określone w załączniku I do rozporządzenia nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zasto-

sowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001), zmienionego rozporządzeniem nr 364/2004/WE z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz. Urz. WE L 63 z 28.02.2004).”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wyrażone w euro wielkości, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia

określonego w ust. 1, przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku obrotowego wybranego do określenia statusu przedsiębiorcy.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

2778

USTAWA

z dnia 3 grudnia 2004 r.

o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych

Art. 1. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 4 pkt 1 i 2, obejmuje również szkody wyrządzone umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa ubezpieczającego lub osób, za które ponosi on odpowiedzialność.”;

2) w art. 11:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w art. 4 pkt 4, obejmuje również szkody wy-

rażone w wyniku rażącego niedbalstwa ubezpieczonego lub osób, za które ponosi on odpowiedzialność.

3. Zakładowi ubezpieczeń przysługuje prawo dochodzenia od ubezpieczonego lub osób, za które ponosi on odpowiedzialność, zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych, o których mowa w art. 4 pkt 4, odškodowania za szkody określone w ust. 2, a także w przypadku, jeżeli szkoda została wyrządzona przez ubezpieczonego lub osoby, za które ponosi on odpowiedzialność, w stanie po użyciu alkoholu albo pod wpływem środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii.”.

Art. 2. Do zobowiązań wynikających z umów ubezpieczenia zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

2779

USTAWA

z dnia 16 grudnia 2004 r.

o rekompensacie przysługującej w związku z odstąpieniem w roku 2002 od waloryzacji dodatku kombatanckiego

Art. 1. Ustawa określa sposób ustalania wysokości i wypłaty rekompensaty w związku z odstąpieniem w roku 2002 od waloryzacji dodatku kombatanckiego,

o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powo-

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 26, poz. 225, Nr 96, poz. 959, Nr 141, poz. 1492 i Nr 273, poz. 2703.